

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 36287-12-25

לפני: כבוד השופט יחיאל כשר

המבקש: אוריאל רז המאושר

נגד

המשיבים: 1. ע. אלקלעי ושות'
2. עופר אלקלעי

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו (השופטת א' כהן), מיום 15.10.2026, ב-רת"ק 79907-09-25

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו (סגנית הנשיא, השופטת א' כהן), מיום 15.10.2025, ב-רת"ק 79907-09-25. במסגרת החלטתו, דחה בית המשפט המחוזי בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב – יפו (השופט ע' גלבד), מיום 4.8.2025, ב-רת"ק 59254-12-24, בגדרו נדחתה תביעה קטנה של המבקש נגד המשיבים, על סך של 21,000 ₪, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, בגין משלוח הודעות פרסומת.

רקע הדברים

1. ביום 24.12.2024 הגיש המבקש, לבית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב – יפו, תביעה נגד המשיב 1, משרד רואי חשבון, ונגד המשיב 2, מנכ"ל המשרד (להלן, בהתאמה: משרד רואי החשבון, ו-המנכ"ל, וביחד: המשיבים), שעילתה בהוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (המוכר גם כ-"חוק הספאם" וכך יכונה להלן). על פי הנטען בכתב התביעה, ביום 28.11.2022 פנה המבקש אל משרד רואי החשבון לקבל ספר דיגיטלי בהוצאתו, והשאיר בפנייתו כתובת דוא"ל השייכת לו. לטענת המבקש, החל מיום 15.12.2022 נשלחו לו 16 דברי פרסומות מטעם משרד רואי החשבון, אשר לא כללו את מילת הסינון "פרסומת" בכותרתם. המבקש פנה למשרד רואי החשבון מספר פעמים, הודיע לו כי הוא מפר את הדין, ודרש כי ההפרה תתוקן על-ידי

הוספת המילה "פרסומת" לדיוור שנשלח. משמשרד רואי החשבון לא עשה כן, הגיש המבקש את תביעתו האמורה, במסגרתה עתר המבקש לחיוב המשיבים בסך של 21,000 ש"ח, לפי החישוב הבא: סך של 1,000 ש"ח לכל הודעה, ובסך הכל 16,000 ש"ח (לפי סעיף 30א(י)(1) לחוק הספאם) וכן פיצוי מיוחד בסך של 5,000 ש"ח בגין זלזול, רשלנות ופגיעה (לפי סעיף 30א(י)(4) לחוק הספאם).

מנגד, המשיבים טענו כי הדיוור שנשלח אל המבקש אינו דבר פרסומת, שכן מי שנרשם לקבלת הספר, מסכים לקבל דיוור מקצועי. כמו כן נטען כי ניתנה למבקש אפשרות פשוטה להסיר את כתובתו מרשימת התפוצה או לדווח על הדיוור כספאם. על כן, משהמבקש לא פעל לעשות כן, ונוכח העובדה שהכתובת שממנה שלח את הפניות למשרד רואי החשבון שונה מהכתובת שממנה אישר את קבלת הדיוור, המשיבים טענו כי המבקש פעל בחוסר תום לב. עוד נטען כי המבקש הינו "תובע סדרתי" אשר מגיש תביעות ספאם באופן תדיר, ומבזבז את זמנו של בית המשפט.

2. ביום 4.8.2025 ניתן פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות (השופט ע' גלבד), אשר דחה את תביעת המבקש. בית המשפט קבע כי בפניותיו למשרד רואי החשבון, לא ציין המבקש כי הדיוור שנשלח לו מהווה ספאם ולא דרש כי יסירו אותו מרשימת התפוצה. עוד קבע בית המשפט כי פניותיו של המבקש היו באמצעות כתובות דוא"ל שאינן הכתובת שממנה נרשם לקבלת הדיוור, וכי המבקש לא חתם את פניותיו עם פרטיו, ומשכך למשיבים לא הייתה אפשרות לאתר את פרטיו לצורך הסרתו מרשימת התפוצה. נוסף על כך, קבע בית המשפט כי בדיוור שנשלח ישנו קישור המאפשר הסרה מרשימת התפוצה, אשר המבקש בחר שלא להשתמש בו. נוכח התנהלותו של המבקש, קבע בית המשפט כי המבקש פעל בחוסר תום לב.

בהמשך לכך, ציין בית המשפט כי אינו נדרש להכריע בשאלה האם הדיוור ששלח משרד רואי החשבון מהווה "דבר פרסומת" כמשמעותו בחוק הספאם, אם לאו, אך ציין כי הדיוור כלל הפניות למאמרים, כתבות, קבלת עותק מהספר, ואף הצעת עבודה.

נוכח האמור דחה בית המשפט את תביעתו של המבקש וחייב אותו בתשלום הוצאות למשיבים בסך של 2,500 ש"ח.

3. על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות הגיש המבקש בקשת רשות ערעור, אשר נדחתה בהחלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו (סגנית הנשיא, השופטת א' כהן) מיום 15.10.2025. בהחלטתו, עמד בית המשפט המחוזי על כך שרשות ערעור על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות תינתן רק במקרים חריגים, בהם נגרם לאחד

הצדדים עוול קשה או כאשר הבקשה מעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות רבה ביותר, וזאת בשים לב לכך שהליכי תביעות קטנות נועדו להתנהל באופן יעיל, ומשכך להתנהל, לרוב, בערכאה אחת בלבד. בית המשפט המחוזי הפנה גם לפסקי דין שיישמו את האמור על בקשות רשות לערער על פסקי דין של בתי משפט לתביעות קטנות בעניין הפרות נטענות של חוק הספאם. בית המשפט המחוזי קבע כי בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש אינה מעלה שאלת רוחב ועניינה בנסיבותיו הפרטניות של המקרה, ומשכך דינה להידחות. כמו כן, באשר לחיובו של המבקש בהוצאות, קבע בית המשפט המחוזי כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהוצאות שנפסקו בערכאה הדיונית, והמקרה דנן אינו מצדיק התערבות חריגה שכזו.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את בקשת רשות הערעור שבפניי. בבקשתו, שב המבקש על טענותיו בפני הערכאות קמא, וטוען כי המשיבים שלחו לו, ללא הסכמתו, דברי פרסומות ללא מילת הסינון "פרסומת" בכותרתם, ובכך הפרו את הוראותיו של חוק הספאם. כמו כן, מלין המבקש על קביעותיו של בית המשפט לתביעות קטנות בדבר חוסר תום הלב שבהתנהלותו.

המבקש טוען כי בבקשתו מתעורר שאלה בדבר גובה הפיצויים הראוי שיש לפסוק בגין הפרת הוראותיו של חוק הספאם (המכונות על ידו "ההוראות הצורניות"), וביניהן ההוראה המחייבת לציין בכותרתו של דבר הפרסומת את היותו דבר פרסומת. המבקש טוען כי השאלה האמורה הינה בעלת השלכות רוחב ולא ניתנה לה תשובה ברורה בפסיקה, וכי יש בכך כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור, על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי להידרש לתשובת המשיבים.

כידוע, רשות ערעור ב-"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר דחיית הבקשה למתן רשות ערעור תגרום לעיוות דין (ראו, מיני רבים: רע"א 44704-05-25 דווידאשוילי נ' מייזוס, פסקה 5 (10.2.2026)); רע"א 12532-08-25 זפני נ' החברה הכלכלית לפיתוח מגידו בע"מ, פסקה 11 (20.1.2026)). הדברים אמורים ביתר שאת כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור שמקורה בהליך של תביעה קטנה, אשר בשים לב לאופיו, הדיון במסגרתו נועד להיות יעיל וחסכוני ואין זכות קנויה לערער על תוצאותיו אף ב-"גלגול שני", קל וחומר ב-"גלגול שלישי" (ראו: רע"א 57935-01-25 דוידוב נ' ליסקאר,

פסקה 20 (20.2.2025); רע"א 22391-01-25 אייל פרץ יזמות ונדל"ן 2011 בע"מ נ' שוב, פסקה 9 (5.5.2025); רע"א 2364/24 דידי נ' ברום, פסקה 9 (25.9.2024).

לא מצאתי כי הבקשה דנן נמנית על אותם מקרים חריגים.

6. כפי שצוין לעיל, להשקפתו של המבקש, בקשת רשות הערעור דנן מעוררת שאלה עקרונית בדבר גובה הפיצויים שראוי להשית בגין הפרת הוראותיו של חוק הספאם (וליתר דיוק, הפרת ההוראות שמכונות על-ידי המבקש "ההוראות הצורניות"). אולם, אף אם אניח כי הסוגיה דלעיל יכולה לגבש שאלה עקרונית שתצדיק, במקרה המתאים, מתן רשות ערעור ב-"גלגול שלישי" (ואיני קובע בכך מסמרות לכאן או לכאן), אין הדבר יכול להועיל למבקש שכן לדעתי השאלה כלל אינה מתעוררת בבקשה דן: כפי שפורט לעיל, וכן כפי שהמבקש ציין בעצמו בבקשתו, בית המשפט לתביעות קטנות דחה את תביעתו של המבקש מחמת חוסר תום הלב שבהתנהלותו, והדגיש כי בשל כך הוא אינו נדרש להכריע בשאלה האם הדיוור שנשלח הינו דבר פרסומת או לא. על כן, ברי כי השאלה בדבר גובה הפיצויים הראוי בגין הפרת הוראותיו של חוק הספאם, כלל אינה מתעוררת בנסיבות העניין (שהרי בתביעה שנדחתה אין בית משפט נדרש לקבוע קביעות לגבי שיעור הפיצוי שהיה מגיע לתובע לו דין תביעתו היה להתקבל).

אף יתר טענותיו של המבקש אינן מצדיקות מתן רשות לערער ב-"גלגול שלישי", משהן נטועות כל כולן בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט לתביעות קטנות. כך, טענותיו של המבקש בדבר הסכמתו לקבלת הדיוור, בחירתו שלא להסיר עצמו מרשימת התפוצה, ובהתאם, הקביעה לפיה התנהלותו עולה כדי חוסר תום לב, נטועות כולן בדל"ת אמותיו של המקרה דנן, ואינן מצדיקות מתן רשות ערעור ב-"גלגול שלישי", לא כל שכן, כשמדובר ברשות ערעור ב-"גלגול שלישי" על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות.

7. לנוכח האמור, דין הבקשה להידחות. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"א אדר תשפ"ו (10 מרץ 2026).

 יחיאל כשר
 שופט